

LB: Dat weet ik niet, ik vind het ook niet belangrijk. Verfilmde biografieën over kunstenaars vind ik niks aan.

JdIC: Dan kunnen we het dus maar beter niet hebben over de kleuren van Toledo in de film...

TPT: Of over 'la palette de monsieur Buñuel'...

LB: Goed zo. Weg met het palet van monsieur Buñuel! Ik vraag me af of de kleurenfilm wel zo'n vooruitgang is. Ik vind dat kleur de werkelijkheid meer vertekent dan zwart-wit (waarin je bovendien nog grijs had, meer had je niet nodig). En waar ik echt niet tegen kan in kleurenfilms is bloed. Nou ja, ik kan er wel tegen, het is meer dat ik het bespottelijk vind. Het lijkt altijd nep.

TPT: Soms is het geluid in uw films van groot belang. De trommels van Calanda, de belletjes van een koets. In *Tristana* zijn het de klokken van Toledo.

LB: Ze hadden van de klokkentoren in *Là-Bas* kunnen zijn, maar nee, ze komen uit mijn jeugd, van de klokken die het leven in mijn dorp beheersten. Maar daar hebben we het ook al over gehad.

⁹ Alonso Berruguete (1488-1561) was de belangrijkste beeldhouwer van de Spaanse renaissance. Hij was tevens schilder en architect. Het grafmonument voor Tavera was zijn laatste werk.

JdIC: Er is een scène waarin *Tristana* zich over een liggend beeld buigt, het lijkt net of ze dat gaat kussen.

LB: Nee hoor. Ze is gefascineerd door de voorstelling van de dood. Als ik met mijn vrienden in Toledo was, gingen we er altijd even langs. Het is kardinaal Tavera, een beeld van Berruguete.⁹ Een heel bijzonder beeld, je ziet zijn doorschijnende huid, het begin van de ontbinding. *Tristana* zou nooit een lijk kussen, geen echt lijk en geen stenen lijk, en al helemaal niet van een kardinaal. Ze heeft enkele kleine tekortkomingen, maar ze is geen necrofiel of een heiligschenners. In *Le fantôme de la liberté* zit een scène met een standbeeld dat tot leven komt. Niet om iemand een kus te geven, maar een mep.

Tristana (1970)

productiemaatschappij Época Films en Talia Films (Spanje); Les Films Corona (Frankrijk); Selenia Cinematografica (Italië) **uitvoerend producenten** Joaquín Gurruchaga en Eduardo Ducay **scenario** Luis Buñuel en Julio Alejandro, gebaseerd op de roman van Benito Pérez Galdós **camera** José Fernández Aguayo, in Eastmancolor **montage** Pedro del Rey **muziek** Chopin (etude nummer 12) **production design** Enrique Alarcón **productieleider** Juan Estelrich **regieassistenten** José Pujol en Pierre Lary **duur** 96' **met** Catherine Deneuve (*Tristana*), Fernando Rey (*Don Lope*), Franco Nero (*Horacio*, de schilder), Lola Gaos (*Saturna*, de huishoudster), Jesús Fernández (*Saturno*, haar zoon), Vicente Soler (*Don Ambrosio*), José Calvo (klokkenluider), Fernando Cebrián (*Dr. Miquis*).